

[Finansministeren.]

sig fortjenstmargenen overført til tabsmargenen, ville forskellen jo blive så stor, at tab så at sige aldrig skulle kunne komme til at foreligge.

Der blev nævnt det eksempel, at en jernbane forsvinder, men vi kan nok sige, at det hører til undtagelserne, at jernbaner forsvinder. (Åh!) Ja, det er ikke mange, der er forsvundet; Viborg-Aalestrup banen inden for den tid, jeg har haft lov til at være med. Jeg ved godt, at der er fremsat forslag om, at der skal forsvinde nogle flere jernbaner, men de forslag er mig bekendt ikke kommet særlig langt endnu; det er muligt, at de kommer. Men selv i sådanne tilfælde må vi erkende, at et 40 pct.s tab er noget højst usandsynligt. I alle tilfælde, som loven er formuleret, er der ikke taget hensyn til tab.

Jeg bør måske føje til det, jeg sagde for et øjeblik siden, at når der i det oprindelige lovforslag arbejdedes med tab med henvisning til § 2, stk. 00, så var det spekulations-tab eller tab i den skattepligtiges næringsvej, der var tænkt på i denne forbindelse, men ikke på de tab, det her drejer sig om.

Poul Møller: Jeg forstår altså på finansministerens svar, at han ikke mener, der bør være en margin for tab, og det synes jeg egentlig må være forkert. Finansministeren smilede over, at han kun havde oplevet én jernbanes nedlæggelse, men selv i så fald burde der være en regel; hvis man vil have en fortjenstmargen, må man også have en tabsmargen, og man kan meget vel tænke sig, at der på en række områder kan forekomme sådanne tab, ikke bare hvor der er tale om jernbaner. Jeg vil tro, at der i fremtiden vil blive nedlagt mindre banelinjer, og den stigning, som i sin tid fandt sted ved, at en banelinje kom, kan derfor forsvinde fra disse områder, og man kan meget vel tænke sig, at vi kommer til at opleve, at der bliver egne her i landet, hvor det vil blive ekstra svært at få arbejdskraft på grund af industrialiseringen, således som man har oplevet det i Sverige, hvor folk i vid udstrækning kan lide tab ved salg af ejendom, fordi de ikke længere kan få nye tilflyttere til husmandssteder eller andre steder, fordi ingen søger dertil. Jeg nævner det, fordi man dog ikke, når man vedtager

en lov af denne karakter, kan afvise muligheden af, at mennesker kommer til at lide tab på 40 pct. eller derover ved salg af fast ejendom. Det er dog noget, lovgiverne må indse kan hænde, og at der derfor bør være bestemmelser, der fremtræder som et korrelat til gevinstbestemmelserne. Men det mener ministeren altså ikke, og jeg synes, dette understreger, at dette lovforslag ikke er tilstrækkelig gennemtænkt og altså heller ikke ændringsforslaget.

Axel Kristensen: Når finansministeren mangler fantasi til at se muligheder for tab ved salg af fast ejendom, skal jeg gøre opmærksom på, at de virksomheder, som kan blive nødt til at lukke på grund af markedsændringerne, vil falde voldsomt i pris.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af *Aksel Larsen* (se sp. 6666) *forkastedes* med 148 stemmer mod 5.

Ændringsforslag nr. 2 uden for tillægsbetænkningen af *Aksel Larsen* (se sp. 6666) *forkastedes* med 153 stemmer mod 5.

Underændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen til ændringsforslaget i udvalgets tillægsbetænkning af *Aksel Larsen* (se sp. 6666) *forkastedes* med 157 stemmer mod 5.

Ændringsforslaget i tillægsbetænkningen *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Hans R. Knudsen: På mit partis vegne kan jeg anbefale den endelige vedtagelse af forslaget til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v., som det foreligger efter ændringsforslagets vedtagelse.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt indlede nogen større debat om dette lovforslag, som vi såvel ved første behandling den 11. maj som ved anden behandling den 20. juni har haft rigelig lejlighed til at debattere.